

Ordfører for det radikale Venstre. Han talte om, hvad Landbrugets Repræsentanter havde sagt. Jeg tror, det ærede Medlem havde gjort kløgere i at sige: det store Landbrugs Repræsentanter har sagt det og det, for det mindre Landbrugs Repræsentanter har sikkert ikke udtalt noget af det, som det ærede Medlem citerede. Jeg skal til Efterretning for senere Tider oplyse, at det er Repræsentanter for den mindre Del af Landbruget, som har fremsat de af det ærede Medlem citerede Udtalelser, thi som bekendt er de smaa Landbrugere langt i Flertal.

Jeg beundrer for øvrigt det ærede Medlems Balancekunst; han gjorde det godt, og jeg havde egentlig haabet, at vi var blevet forskaanet for flere Ordførere for det Parti, thi han balancerede saa prægtigt til begge Sider, at man, hvad enten man var Nedskæringsmand eller Parimand, maatte kunne være tilfreds med hans Udtalelser. Men antagelig har det ærede 9de Medlem for 5te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) ikke været tilfreds, og derfor gjorde han sine Bemærkninger, som jeg dog skal lade ude af Betragtning, da der ikke er stillet noget Forslag i den Retning og de derfor ikke faar nogen reel Betydning.

Jeg har dernæst et Par Bemærkninger til det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Kloppenborg-Skrumsager). Den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) var saa elskværdig at sige, at naar han henvendte nogle Ord til det ærede 14de Medlem for 5te Kreds, skete det i al Elskværdighed. Hvorfor det særlig skulde siges til det ærede Medlem, ved jeg ikke, men det kan jo være, at det nærmest var, for at det ikke skulde opfattes, som om der var et Modsætningsforhold mellem de ærede Medlemmer. Jeg ved ikke, hvorledes Forholdet er mellem de to gæve Partifæller (Hauch: Fortræffeligt!) Hvis det er fortræffeligt, kan jeg ikke forstaa, hvorfor det skal siges, at det er sagt i al Venskabelighed, for det behøver man jo ikke at sige til Mennesker, til hvem man staar i et fortræffeligt Forhold; dèr er det selvsagt. Jeg behøver ikke at sige det samme til det ærede 14de Medlem for 5te Kreds, for han ved, at naar jeg siger noget til ham, er det sagt i al Venskabelighed, til Trods for at vi ikke er Partifæller. Det lod næsten til — man kunde ikke faa anden Mening ud af det ærede Medlems Tale, end at han vilde, at vi skulde blive ved den lave Kronekurs. Han befandt sig saa godt dernede, alting gik saa godt, Landbruget havde det godt, alle Mennesker havde det godt; hvorfor skulde man saa gøre sig Be-

sværligheder med at komme op igen? Det ærede Medlem gjorde en Bemærkning om, at nu havde vi faaet Klæder, der passede, og senere sagde han, at en Konfirmand ser ikke altfor godt ud, naar han gaar i for store Klæder. Hvis en Konfirmand kommer i det ærede Medlems Klæder, vil de naturligvis være lovlig store til ham, men man kan være sikker paa, at hvis det ærede Medlem kom i Konfirmandens Klæder, vilde det heller ikke se godt ud. Det er i Virkeligheden det, der var Tilfældet, at vi var kommet i en Konfirmandklædning, at vi kunde ikke klare os. Priserne var, takket være den lave Kronekurs, blevet saa høje, at det var ganske umuligt for dem, der havde skaffet sig Midler ved eget Arbejde, at skabe sig en Eksistens. En anden Sag er det med dem, der sidder med de store Midler, som de kunde afhænde til den Kurs, vi havde. De kunde befinde sig godt paa dette Lavmaal. Men vi kunde ikke blive ved at befinde os godt dernede. Derfor var det selvfølgelig, at hele Folket sagde ved Valget i Fjor: Vi maa bort fra den lave Kronekurs, vi maa have faste Forhold paa Valutaomraadet, vi kan ikke vedblive med disse ustabile og usikre Forhold. Og det skete, men først efter Valget, først over et halvt Aar efter Valget. Den højtærede Erhvervsminister har gjort Rede for, hvorfor det varede saa længe. Men en Kendsgerning er det, at da vi fik Loven gennemført, kunde Kronen ikke alene holde, men ogsaa stige. Nu ved alle, at hvis Kronen vil foretage yderligere Stigning, vil det skabe yderligere Vanskeligheder, og derfor maa vi, der vil stemme for Lovforslaget, være villige til at tage de Konsekvenser, det medfører, og søge at raade Bod paa de vanskelige Forhold det mest mulige, fordi det er vanskelige Tider, vi gaar i Møde.

Veistrup: Jeg skal paa dette sene Tidspunkt indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) sagde, at det eneste Lovforslaget ikke bringer, er Stabilitet. Men der er alligevel een Ting, som Lovforslaget bringer, og som gør, at jeg for mit Vedkommende kan stemme for det; det fastlægger en Bundkurs, og dette er af en saadan Værdi, at jeg kan stemme for Lovforslaget.

Den højtærede Erhvervsminister ligesom bebrejdede os, at vi ikke paa et givet Tidspunkt var gaaet ind paa Tanken om Nedskæring, nemlig da Kursen laa omkring 70. Jeg tror, at man i saa Tilfælde vilde have gjort alt for stor Uret. Jeg tror ikke, det havde ladet sig gøre at gaa til en saadan